

ισαλος, εξαλος, υφαλος

Τρια επιθετα που χαρακτηριζουν τρια μερη του πλοιου αναφορικα με την επιφανεια της θαλασσας.

ίσαλος -ος / -η -ο [ísalos] E17 : (ναυτ.) ~ / ίσαλη γραμμή (ενός πλοίου), η γραμμή που χαράζεται στις πλευρές ενός πλοίου, στο ύψος όπου αυτές εφάπτονται με την επιφάνεια της θάλασσας. || (ως ουσ.) τα ίσαλα, η ίσαλος γραμμή ή τα γύρω από αυτήν μέρη· (πρβ. ύφαλα, έξαλα) .

[λόγ. ίσ(ος) + αρχ. ἄλ(ς) `θάλασσα' -ος, κατά τα αρχ. ὕφαλος, ὕφαλα

ύφαλος ο [NE] ως ουσιαστικο : 1.βραχώδης προεξοχή του βυθού της θάλασσας η οποία μόλις σκεπάζεται από τα νερά· (πρβ. ξέρα, σκόπελος): Το πλοίο προσέκρουσε σε ύφαλο και βυθίστηκε. 2. (μτφ.) δυσκολία, εμπόδιο που δεν μπορεί να γίνει εγκαίρως αντιληπτό, ώστε να αντιμετωπιστεί.

ΣΣ: το εξαλλος (με 2 λ) [<μτγν. ἔξαλλος < ἔξ + ἄλλος].

Στη μεν την ΑΕ σημαινει : **ἔξαλλος**: -ον, ὅλως διάφορος, ἐξάλλους μὲν ἐσθῆτας ὑπέλαβον δεῖν ἔχειν τοὺς ἡγουμένους τῶν ὑποταττομένων Πολύβ. 6. 7, 7· τὰ ἔξαλλα, τὰ ἀσυνήθη καὶ παράξενα, Πλούτ. 2. 329F.2) λαμπρός, ἔξοχος, Ἐβδ. (Β', Βασιλ. Σ', 14).

Ἐπίρρ. -ως, Πολύβ. 32. 25, 7.

Στην δε ΝΕ ἔξαλλος -η -ο [éksalos] E5 : 1.(για πρόσ.) που έχει χάσει την αυτοκυριαρχία του λόγω έντονου συναισθήματος: Είναι / έγινε κάποιος ~ από το θυμό / τη χαρά / τον ενθουσιασμό του. Πετάχτηκε πάνω ~ αναποδογυρίζοντας την καρέκλα του. Το ἔξαλλο πλήθος δεν ἄφησε τίποτα ὀρθιο. Ἐξαλλη κατάσταση, που χαρακτηρίζει τον ἔξαλλο ἄνθρωπο. || πολύ έντονος: ~ ενθουσιασμός, ξέφρενος. Ἐξαλλο μίσος. 2. που είναι υπερβολικά διαφορετικός από ό,τι θεωρείται σωστό, από ό,τι είναι κοινωνικά αποδεκτό: Ἐξαλλο ντύσιμο / χτένισμα / φέρσιμο. Ἐνας ~ χορός. Τα ἔξαλλα νιάτα του 1960. ἔξαλλα ΕΠΙΡΡ.